

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rudolfa Čirča a sudcov JUDr. Evy Sakálovej a JUDr. Petra Priehodu v právnej veci žalobcu **J. K.**, bývajúceho v P, zastúpeného JUDr. I. G., advokátom so sídlom v P, proti žalovanej **H P** so sídlom v P, o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp.zn. 5 C 172/2006, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 20. júna 2007 sp.zn. 5 Co 19/2007 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 20. júna 2007 sp.zn. 5 Co 19/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne označeným uznesením odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza z 23. októbra 2006 č.k. 5 C 172/2006-18, ktorým bolo zastavené konanie o jeho nároku na náhradu úrazovej renty za obdobie od 1.1.2004 do 3.6.2005 s tým, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Sociálnej poisťovni, Ústredie Bratislava. Odmietnutie odvolania odôvodnil tým, že odvolanie žalobcu nemalo náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 205 ods. 1 a 2 O.s.p., keď z neho nebolo možné zistiť v čom má byť rozhodnutie súdu prvého stupňa považované za nesprávne a tento nedostatok ani napriek výzve nebol odstránený.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu ako odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm.f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania, preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O.s.p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Existenciu väd konania uvedených v ust. § 237 O.s.p. dovolaateľ tvrdil, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm.f/.

Podľa ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom.

Podľa ustanovenia § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu

sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm.d/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2.

Ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa (§ 211 ods. 3 O.s.p. v znení do 30.6.2007).

Ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania (§ 43 ods. 2 veta prvá O.s.p.)

Citované ustanovenie § 43 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojitosti s § 211 ods. 3 (teraz už ods. 2) O.s.p. primerane platí aj pre odvolacie konanie. Odmietnutie odvolania v zmysle citovaného ustanovenia § 218 ods. 1 písm.d/ O.s.p. pre nedostatok náležitostí odvolania preto prichádza do úvahy len vtedy, ak ide o také nedostatky, pre ktoré nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Iný postup súdu by mohol viesť k nadmiernemu formalizmu a teda k nerešpektovaniu zásady zabezpečenia spravodlivej ochrany práv účastníkov v občianskom súdnom konaní, vyplývajúcej z ustanovenia § 1 O.s.p.

Podľa názoru dovolacieho súdu v danej veci odvolanie žalobcu neznemožňovalo odvolaciemu súdu pokračovať v odvolacom konaní a o odvolaní rozhodnúť. I keď žalobca v ňom neodôvodnil, prečo záver súdu prvého stupňa o nedostatku právomoci súdu na prejednanie a rozhodnutie veci považuje za nesprávny, bolo z neho zrejmé, že s rozhodnutím prvostupňového súdu o zastavení konania pre nedostatok procesnej podmienky (právomoci súdu) nesúhlasí a žiada v konaní pokračovať. Ak odvolací súd rozhodol o odmietnutí odvolania pre nesplnenie zákonných podmienok upravujúcich náležitosti podaného odvolania, hoci odvolanie v skutočnosti nemalo nedostatky brániace pokračovaniu v konaní o ňom, odňal odvolateľovi možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm.f/ O.s.p. v spojení s § 10 ods. 1, § 201 a § 212 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 1 O.s.p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2007

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :